

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL DIECEZEI DE GHERLA.
 CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 50 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiunile se primesc după învoială

Partea oficială.

Chiemare la hirotonire.

În ziua de 21 Martie 1926, Duminică a V-a din sfintele Paresimi, vom face hirotonire de diaconi, iar în 25-a a aceleiaș luni, la Bunăvestire, hirotonire de preoți.

Sunt chemați pentru această hirotonire toți clericii absolvenți ai diecezei Noasre, cari sunt pregătiți pentru primirea sfintei Preoții.

Lăsăm tuturor Onoraților Frați Preoți să aducă aceasta la cunoștința clericilor diecezani originari din parohia lor, ori cari domiciliază în parohia lor.

Cei ce doresc a primi sfintele Orduri, se vor prezenta la reședința episcopală în 18 Martie 1926 dimineața, aducând cu sine cerere pentru admi-

tere la sfânta Hirotonie și extras din matricula botezaților, liberat de preot.
 Gherla, la 10 Februarie 1926.

Nr. 840.

†

Necrolog.

Cu durere vestim Veneratului cler trecerea la cele vecinice a Onoratului Alexandru Coman paroh în Moiseiu (D. Vișeu) repausat în 2 Februarie a. c. în anul 66 al vieții și 35 al preoției sale.

Onorat Frațiiile Voastre să aduceți la altarul Domnului rugăciunile pii îndălnate pentru odihna tufletească a repausatului în Hristos Frate.

Gherla, la 6 Februarie 1926.

Nr. 740.

Episcop Dr. Iuliu Hossu.

Partea neoficială.

Informații.

— Prea Sfințitul Domn Episcop diecezan s'a reîntors la reședința dela București în 27 Ianuarie pentru hirotonire de preoți, ce s'a săvârșit în 2 l. c. după care în după amiaza zilei de 2 Februarie a plecat iară la București pentru a lua parte la lucrările Senatului, în special pentru legea regimului general al cultelor.

— Luând vacanță Senatul pentru o săptămână, Prea Sfinția Sa din ziua de 8 l. c. până în 11 a stat la reședință, în care zi a plecat iarăș la București de unde a soșit la reședință la 15 l. c.

Apărarea Creștinismului

prin
 Unirea Bisericilor.

(Urmare).

Apelăm la toți creștinii Bisericilor

orientale, cari cred cu evlavie articoliții sau încheieturile Simbolului de Credință și urmează practica tradițiunii Creștine, să se cugete serios de a-și salva Credința de atentatele eretice ale Protestantismului și Raționalismului, ce se infiltrează nu în puține persoane din biserică lor. Aceasta nu se poate obține prin singură Biserica lor, fiindcă e împărțită în atâtea Biserici, una independentă de alta, și adeseori în contrast între ele și în opoziție, și prin acest fapt lipsite de un centru dirigent al tuturor bisericilor particulare — pentru a combate inimicia credinței creștinești; dar aceasta se poate debândi prin unirea Bisericilor ortodoxe cu Biserica-Catolică, care fiind lătită în toată lumea, dovedește puteri compacte și unitate de acțiune, pentru că recunoaște

ROM
 Biserica U

de Cap pe Urmașul Corifeului Apostolilor: Sfântul Petru; pe Papa, recunoscut totdeauna din partea Bisericii Orientale ca cel dintâi Episcop, cel dintâi Patriarh al întregii Biserici a lui Isus Hristos. — În fața primejdiei generale, trebuie să dispară toate considerațiile particulare naționale, și bisericești și politice. Popoarele și Bisericile Creștine să se pună sub Direcțiunea Papei în credința și în chivernisirea bisericească și se va forma Confederația Creștină împotriva Anticreștinismului. Și dacă nu vreau să recunoască în Papa dreptul și necesitatea de a dirigu-i, de a îndrepta și da direcțiivă la toată mișcarea lumii creștine în contra năvălirii universale ale sectelor anticreștine, să ne spună frații noștri ortodoxi, cine va putea substitui pe Papa? Au ei în bisericile lor un Episcop ori o instituție de caracter universal, care să îmbrățișeze toate elementele creștine, au ei ierarhie bisericească, capabilă de a da direcțiune cu autoritate necontrastată în privința mișcărilor creștinești în contra sectelor anticreștine? Atare Episcop, ori atare instituție de caracter universal, nu există în Bisericile Ortodoxe, afară de titlul de Patriarh Ecumenic, redus astăzi la foarte puțin, la un titlu onorific.

Singurul Episcop al Bisericilor creștine, care are caracterul de autoritate și de universalitate, este Episcopul Romei, care se numește servul servilor lui Dumnezeu, care are autoritatea Apostolilor, și e urmașul sfântului Petru, Corifeul Apostolilor, a cărui paternitate se estinde preste toate popoarele Creștine împraștiate pe suprafața pământului, a cărui universalitate îmbrățișează toate bisericile creștine, ori ce formă de Rit și de disciplină — în unitatea Credinții și în unitatea de comună direcțiune.

Acesta este faptul veacurilor trecute, și acesta e faptul veacului de față și al veacurilor viitoare. Numai Papa este singurul între Episcopi care cu autoritate conduce Bisericile Creștinești.

VI.

Caracterul războiului contimporan contra creștinismului.

In fiecare veac, și până la sfârșitul

veacurilor au fost și vor fi oameni și secte, cari au de scop să lucreze ca să dispară și să nimicească Biserica așezată de Isus Hristos pentru mântuirea societății omenești, a familiei și a indivizilor, cari o compun. Ar fi prea lung a cerceta rațiunile și originea războiului crudel pornit contra Bisericii. Aici constatăm faptul,

În veacul al XVII acest război se porni sălbatic și sângeros; sectarii strigă: Să distrugem Biserica, înecându-o în sânge. Bisericile au fost închise, preoții, călugării și calugărițele în mare parte s'au împraștiat, și în mare parte au fost judecați la moarte, ori înecați în râuri și în mări. Cultul public al bisericii dispăru, nu se mai văzură preoți în public pe străzi și slujbele sfinte se făceau în secret, ca și în primele veacuri ale Bisericii. Cu toate acestea, în Franța, majoritatea absolută rămase catolică, și secta stăpânitoare și învingătoare asupra armatelor Puterilor coalizate, fu constrânsă să fie mai tolerantă față de Biserica în ținuturile cucerite de armatele sale. Dar veni la putere omul epocal, care nu era clerical, dar care știa bine că Franța și țările peste cari stăpâna ea, rămaseră creștine, și voiau cultul public al Bisericii, și cultul public a fost restabilit.

Dar pentru aceea războiul împotriva Bisericii nu încetă. Sectele anticreștine, cu deosebire Francmasoneria, înțaleseră, că ceace nu au putut dobândi prin violență și prin sânge, pot dobândi prin astuție și viclenie, nizuindu-se să pună mâna pe puterea publică, indiferent ce formă de guvernare ar fi: monarhică ori republicană. Scopul lor era să elimineze și să scoată Biserica din viața socială, și la aceasta aveau să ajungă gradat, alcătuiind legi, datini și moravuri împotriva spiritului creștin. Asociații sectare, presa sectară zilnică și periodică, asociații literare și științifice cu spirit și scop anticreștinesc erau și sunt și astăzi nizuințele sectarilor.

In toate acestea machinațiuni anticreștine totdeauna se prefac a arăta că

respectează toate religiunile, că se stimează credința credincioșilor, dar niciodată nu se vorbește de respectul față de Biserica lui Isus Hristos.

Se preamărește toleranța religioasă și libertatea de conștiință, dar nu se vorbește nici când despre libertatea Bisericii și despre dreptul Bisericii de a se governa amăsurat instituției sale divine, și de a educa și instrua pe fiii săi în spirit religios.

Pentru mângăierea cetățenilor contribuenți, sectele în loc de statul ateist cum voia prima republică sângeroasă franceză, ne-au dat statul laic, ca să nu se vatem conștiințele.

Stat laic, nu e o invenție modernă. Pentru că laic se opune cuvântului bisericesc, ecleziastic. Nime n'a mai crezut nici mai înainte că Statul să fie ecleziastic. Pentru ce dară au venit înainte cu Statul laic?

Aceasta este o mască pusă pe fața statului, pentru a ascunde uriciunea Ateismului. De aci a izvorit instrucția laică, educația laică. Așadară laicismul înseamnă nereligioane? Iată, secta anti creștină spune, că respectează Religiunea și convingerile religioase, dar intenționează numai că pentru a respecta conștiințele credincioșilor și a necredincioșilor, instrucția și educația publică trebuie să fie areligioasă, aconfesională. Puțini înțelegeau acești termeni, fiind compuși din un cuvânt latin cu privativul grecesc a. Secta pentru a evita antipatia *instrucției*, și educația ateistă, a inventat cuvintele *areligios* și *aconfesional*, voind să facă pe cei neștiutori să creadă că între Religie și Ateism este un termen mediu: areligioane, aconfesiune.

Dar bunul simț omenesc conchide, că unde nu este religioane, acolo este Ateism. Aceste maxime și postulate numite ale științei și ale criticii moderne, se propagă în ziare, în congrese sub forma științifică și literară, în periodice literari, în debaterile Parlamentarilor, în organismul institutelor publice de instrucție și educație. Ba se vede tendința că acestea să devină sufletul

legislației moderne privitor la educația și Instrucția publică. Acestea s'au întâmplat în Franța.

Pentru a ajunge la scopul acesta se folosesc de Libertatea politică a Statului, nu pentru a respecta Conștiința creștină și Libertatea Bisericii, ci pentru a împunge cu un spin conștiința creștină, și reduc la minimal libertatea Bisericii, neputând să o distrugă.

Unul dintre instrumente Anticreștinismului este Anarhismul, sălbatic în scop și în mijloace de cari se folosește, care deschide calea la triumful revoluției sociale; care e sinonimă cu revoluția anticreștină. Anarhismul prin arme, puști, bombe și revolvere — și-a pus de țintă să omore pe oamenii, cari sunt piedeca la progresul revoluției sociale: bărbații de Stat și oameni politici.

Alat al Anarhismului este Socialismul, care sub nobilul pretext de a îmbunătăți soarta celor săraci din societate, nutrește ură împotriva claselor superioare ale societății, de proprietari și de capitaliști.

Învățătura predicată de Isus Hristos, ne învață iubire și dreptate între oameni, ori de ce clasă s'ar ținea. Socialismul predică luptă între clase și ură. De aci devine că socialismul în iubirea creștină și în dreptatea creștină cari opresc orice pretext de ura între clase, vede în Creștinism cel mai mare vrăjmaș, care-i închide ori ce cale la stăpânirea preste societate. De aici devine ura socialiștilor față de preoți și față de Biserică.

Un alt inamic și încă mai vechiu al Creștinismului este *Francmasoneria*, care-și subscrie actele sale prin formula prescurtată: Spre mărirea Marelui Arhitect al Universului. Cine este acel mare Arhitect pentru Francmaseni: *Dumnezeu* ori *Materia*, e lucru nehotărât: *sub iudice lis est*. Dar pentru aceea nu e delict — cel puțin la Francmasonii din Italia, să admită existența lui Dumnezeu. Maxima supremă a Francmasoneriei este să facă bine deaproapelui, nu pentru Dumnezeu, și pentru de-

aproapele, zidirea lui Dumnezeu, ci să facă bine omului pentru că e om, fără nici o considerare față de Dumnezeu. Aceasta maximă trebuie să se ducă la triumf din partea aderenților în Politică; în Legislație, în Constituția Statelor, în viața publică și privată, în educație și în instrucția publică și privată. Francmasoneria inventă ori mai bine zis smulse dela sânul Creștinismului: Libertatea, Egalitatea și Fraternitatea, adaugând la acestea bineînțeles: fără Dumnezeu și fără Religione creștină. Cu atari magice cuvinte s'a înșelat și se înșală lumea, pentru că *stultorum numerus est infinitus*.

Francmasoneria a provocat toate revoluțiile din Europa în veacul XVIII și XIX. Ba se laudă că ei au provocat chiar și războiul mondial din 1914—1918. Se nuzesc să străbată în toate ramurile de guvernare și administrare publică. Ei se intrud ca deputați și Senatori, Ministri și diplomați, știu să dovedească tactul politic și diplomatic propriu oamenilor de stat. Prin legi trecute prin parlament și Senat și aprobate de Capul Statului, ținesc se depărteze încetul cu încetul caracterul creștin din societate. Cu deosebire legile în privința Casătoriei și a Instrucției publice ținesc la acest scop. Anticlericalismul în diferitele sale forme e un făt al Francmasoneriei. Conspirația anticlericală a ziarelor, e cuvântul de ordine al Francmasoneriei.

În conjurația aceasta antiereștină sunt Măestrii atât la Francmasoni, cât și la alte secte *Evreii*, cari nevrând să recunoască pe Isus Hristos, ca pe Mesia făgădui lor de Proroci, au o ură de moarte împotriva Mântuitorului Hristos și împotriva Creștinismului, care e împărăția lui Hristos.

Știm preabine, că între Izraeliți sunt și persoane culte și tolerante. Dar aceste persoane nu pot împiedeca, ca Judaismul să-și urmeze instinctul său natural. Pentru că crezând Rabinit și bunii Izraeliți că Hristos ori Mesia tre-

bue să fie un Impărat Jidov, care va scăpa de Goimi — (necredincioși) și între aceștia sunt și Creștinii, și va restabili împărăția lui Iuda, supunând ca trimis divin toate popoarele pământului, Izraeliții trebuie să vadă în Hristos și în Creștinism falsificarea credinței mesianice, ce este în vigoare la Izraeliți. Creștinii cred în Isus, Fiul lui Dumnezeu făcut om, care după drept eră Impăratul lui Iuda, oa scoboritor din tribul și din familia împărătească alui David din Iuda. Dar Iudeii s'au lăpădat Isus Hristos și l'au răstignit, însă El a statorit pe pământ nu Stăpânirea judaică, ci Impărăția lui Dumnezeu pe pe pământ, Biserica, chemând toate neamurile pământului la cunoașterea adevăratului Dumnezeu, și formând pentru Biserica un singur popor din toate popoarele cari ered în Dumnezeu și în Hristosul său o singură familie.

Astfel se adeverească profetiile din Testamentul Vechiu, pe cari se întemeiază Religia mozaică. Dar atare interpretare și faptul Creștinismului, care o adeverește, e cu totul contrară învătăurii *talmudiste* și *rabiniste*, pe care o țin Izraeliții, și de aceea aproape instinctiv se pornesc cu ură împotriva Creștinismului, care nimicește himetelor despre o împărăție Mesiană Judaică, care să facă stăpâni ai lumii pe Izraeliți. Iată pentru ce secta izraelită numită a Sioniștilor, cearcă o parte de pământ, unde să adune pe Izraeliți și să formeze împărăția lui Iuda, independentă de orice popor de Goimi, adevărați necredincioși.

(Va urma).

IN TIPOGRAFIA DIECEZANĂ

se efectuează tot felul de imprimări, necesare cancelariilor. Cu plăcere luăm la tipar: Opuri, Broșuri, Bilanțe și Anunțuri funebre, de loguină și de cununie, Circulare, Invitații, etc. tot felul de lucrări ce se țin de arta tipografică.

Pentru partea oficială răspunde: Iosif Săstărovan